

Ruma sorsanpoikainen

Sorsaemo oli tyytyväinen. Muninta oli onnistunut ja poikaset kuoriutuneet ajallaan, komeina ja reippaina. Nyt ne jo iloisesti räpiköivät kotilammikossa.

Mutta paras oli vielä jäljellä. Pesässä oli yhä yksi muna kuoriutumatta, paljon isompi muita ja sitkas haudottava. Siitä se vasta sorsanpoika tulee, ajatteli emo ylpeänä ja kaakatti ilonsa naapureillekin.

— Tule jo emo, huutelivat pikkutiput lammikosta, mutta eihän emo voinut mihinkään lähteä hautomapaikaltaan.

— Kärshivällisyyttä, kärshivällisyyttä, täältä tulee-kin sellainen velipoika, että se opettaa teidät kerralla uimaan, sorsaemo huhui vastaukseksi.

Mutta aika kului ja kului, ja emosta alkoi tuntua, että haudottava muna pienenee kuin pyy maailmanlopun edellä. Lopulta se oli enää pikkusormenpään kokoinen

ja emokin epäili, tulikohan haudotuksi liikaa.

Silloin munankuori kuitenkin rapsahti ja sisältä putkahti pieni räpäle, surkea olio joka tuskin pysyi omilla jaloillaan pystyssä. Rumakin oli kaiken lisäksi.

— Ei tuosta taida olla muita opettamaan, sorsaemo ajatteli apeana. — Mutta täytyy kai se sekaan työntää, kun kerran tuli luvatuksi.

Ja sinnehän se nuorimainekin molskahti lammikkoon. Heti kuitenkin näkyi, ettei siitä ollut vesilinnuksi. Yrittäessään uida muiden mukana se tuon tuostakin tuuskahti umpisukkeloon ja oli vetää toisetkin mukana.

Sorsaemossa heräsi epäily, että häntä oli petetty, ja hän lähti ottamaan asiasta selvää läheisen maatilakanalaan. Eniten hän epäili huikentelevaisuudesta tunnettua kantakirjakanaa, jolla oli hassu nimi: Elinkeinöelämä. Tuttujen kesken

sitä tosin kutsuttiin vain Elluksi.

Ja sieltähän se totuus selvisikin. Asiasta kuultuna Ellu-kana joutui tunnustamaan käyneensä yhtenä iltana vieraissa, läheisessä koivistossa asuvan peltopyy Maunon luona. Lempi oli leiskunut aluksi tulisesti, mutta sitten Mauno oli kyllästynyt ja jättänyt Elluraukan rakkauden hedelmänä syntyneen ison munan yksinhuoltajaksi. Ellu ei tietysti tohtinut viedä munaansa omaan pesäänsä, sillä hän pelkäsi kuollakseen julmaa Konkka-kukkoa. Niinpä se raahasi munan sorsan pesään haudottavaksi ja hoidettavaksi.

Ja niin siinä sitten kävi, että Ellu-kanan ja Maunon risteytyksestä kuoriutui sorsan hautomana aivan uusi luonnonoikku, lintu nimeltä Elpyy. Eihän siitä paljon mihinkään ollut, mutta perheellisen on pakko yrittää, ajatteli sorsaemo ja jatkoi uintiharjoituksia.

Hallituksen elvytysohjelma on lopultakin tulossa. Ratkaisevaa oli se, että marraskuun raha-arpajaisen päävoittoarpa jäi myymättä ja puolen miljoonan voitto jäi valtiolle. Nyt kiistellään enää siitä, pannaanko koko raha elvytykseen vai jätetäänkö osa pahan päivän varalle.

Pahat kielet väittävät urheilujärjestöjen sekaantuneen politiikkaan, kun ne asettuivat kannattamaan Kekkonen uudelleenvaalintaa. Ratkaisu oli kuitenkin puhtaasti urheilullinen. Kekkonen on nimittäin ehdokkaista ainoa, jolla on mahdollisuuksia menestyä Moskovon kisoissa.